



עלון מס' 101

## שיחות הרצי"ה זצ"ל

### פרשת האזינו

### השירה הזאת

פרשת "האזינו" – רוב רובה שירה, וזו **שירה אלוקית**.

שיטות שונות אצל הראשונים ביחס למובן של **הביטוי** "השירה הזאת". (פרק לא, יט)

רש"י מבאר<sup>1</sup> כי הכוונה היא החל מהפסוקים בתורה "האזינו השמים" עד "וכפר אדמתו עמו" ולפי זה הרי זו מצוה לשעתה ולא לדורות.

הרמב"ם פוסק שיש מצוה לכל איש מישראל לכתוב את **התורה כולה**, כלומר: "כתבו לכם **תורה שיש בה שירה** זו" ולפי שאין כותבין את התורה פרשיות פרשיות... ויקראה **שירה** כי ישראל יאמרוה תמיד **בשיר ובזמרה**. ואי אפשר לעשות ממנה 'חתיכות תחיכות' כי "תורת ד' תמימה" היינו "שלימה".

ראשונים נוספים סבורים הביטוי "שירה" מכוון לתורה. **כל התורה כולה היא "שירה"**. היינו כל הגמרא, וכן כל השולחן הערוך שכן אלו הם **"המגלים את זרם החיים האלהיים שבהם"**

כאותו פתגם המיוחס לאבא "כמו שיש חוקים לשירה כך יש שירה בחוקים"<sup>2</sup> ואם התורה שירה היא, לימודה גם הוא בשירה ובניגון...

לפי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת האזינו תשל"ד-תשל"ו סדרה ב 1-2 עמ' 521-522) להר"ש אבינר הי"ו וכן ב"מאורות הרצי"ה" (פרשת האזינו תשכ"ד עמ' תקנט) להרב הושע רבינוביץ הי"ו

<sup>1</sup> כן היא גם דעת הרמב"ן ופרשנים ראשונים נוספים.  
<sup>2</sup> קובץ 'המחשבה הישראלית' עמוד כג בשם 'כתר תורה'.